

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/44/2021
Identifikačné číslo spisu: 3118011739
Dátum vydania rozhodnutia: 21.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3118011739.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému D. D. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2021 v Bratislave o dovolaní obvineného T. W. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín z 19. februára 2019, sp. zn. 3Tk/2/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 24. apríla 2019, sp. zn. 3To/22/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného T. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 19. februára 2019, sp. zn. 3Tk/2/2018, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvinených D. D. a T. W., že sú vinní zo spáchania žalovaného skutku uvedeného v obžalobe, uznal obvinených D. D. a T. W. vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 3 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

minimálne od mesiaca február roku 2018 až do 27. júna 2018 vrátane v meste F., ako aj na iných miestach prievadzského okresu, si doposiaľ nezisteným spôsobom zabezpečovali od neznámych osôb metamfetamín, ktorý následne neoprávnene prechovávali a za účelom finančného profitu ďalej distribuovali konečným konzumentom, ako aj menším dilerom za účelom ich ďalšej distribúcie, pričom v uvedenom období sa obvinení dopustili nasledujúceho protiprávneho konania

- 18. júna v čase o 21.00 hod. v meste F. na čerpacej stanici OMV po predchádzajúcom telefonickom dohovore predal T. W. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X, igelitové samouzatváracie vrečko o rozmere 10x16 cm s obsahom neznámeho kryštalického prášku, ktoré obvinenému T. W. za uvedeným účelom zadovážil obv. D. D., pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Slovenská Ľupča pod č. PPZ-KEU-SL-EXP-2018/1658

predmetné vrečko obsahovalo kryštalickú látku svetlohnedej farby s hmotnosťou 6,86 g s prítomnosťou metamfetamínu 74,8 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS: PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ z 28. júna 2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 411,60 eura;

- 22. júna 2018 v čase o 18.50 hod. v meste F., na čerpacej stanici OMV po tom, ako obv. T. W. telefonicky dohodol stretnutie s H. O., predal obv. D. D. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X, igelitové samouzatváracie vrečko o rozmere 10x16 cm s obsahom neznámeho kryštalického prášku, podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/7874 obsahuje kryštalický materiál béžovej farby s hmotnosťou 100,709 g s prítomnosťou metamfetamínu 77,7 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS: PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ z 28. júna 2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 6.042,54 eura;

- 27. júna 2018 v čase po 18.00 hod. v meste F., na čerpacej stanici OMV po tom, ako obv. T. W. telefonicky dohodol stretnutie s H. O., predal obv. D. D. osobe H. O., trvale bytom P., ul. P. č. XXXX/X, hnedú kryštalickú látku zabalenú vo väčšom vrečku s tlakovým uzáverom s nápisom „10x100“ previazaným špagátom do kríža, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Bratislava pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/8026, obsahovalo uvedené väčšie vrečko 10 plastových vreciek s tlakovým uzáverom (rozmer cca 16,8x10 cm) označené „100“ obsahom vizuálne rovnakého béžového kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 994,33 g, v ktorom bola zaistená prítomnosť metamfetamínu 78,1 % hmotnostného, pričom odborným vyjadrením Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS: PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ z 28. júna 2018 bola stanovená hodnota celkového množstva metamfetamínu na minimálne 59.659,80 eura;

- 27. júna 2018 v čase o 20.00 hod. v meste F., počas výkonu prehliadky osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Sharan, EČ: F dobrovoľne vydal obv. T. W. po jeho zákonnom poučení hnedú kryštalickú látku vo vrečku s tlakovým uzáverom a nápisom fixkou „100“, ktorú mu 27. júna 2018 v čase medzi 13.00 hod. až 14.00 hod. v F. odovzdal obv. D. D. s tým, aby si uvedené vrečko odložil pričom podľa výsledku skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/8026 sa jednalo o hnedú kryštalickú látku o hmotnosti 75,610 g s priemernou koncentráciou 77,9 % hmotnostných metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1.473 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote minimálne 4.536,60 eura a následne obv. T. W. rovnako dobrovoľne po jeho zákonnom poučení vydal aj 1 ks tablety v tvare domčeka s logom príboru a vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce hnedú kryštalickú látku, pričom podľa výsledku skúmania Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/8026 išlo o tabletu s hmotnosťou 469 mg s priemernou koncentráciou 39,5 % hmotnostných MDMA, čo sa považuje za jednu bežnú jednotlivú dávku drogy v hodnote 10 eur a hnedú kryštalickú látku vo vrečku s tlakovým uzáverom s hmotnosťou 18,516 g s priemernou koncentráciou 78,2 % hmotnostných metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 362 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote minimálne 1.110,96 eura;

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a látka MDMA je zaradená v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok a odbornými vyjadrenia Ministerstva vnútra Prezídia Policajného zboru, národnej protidrogovej jednotky ČVS: PPZ-NKA-PDJ-4-295/2018-PZ z 28. júna 2018 a pod č. PPZ-NKA-PDJ-4/526/2018-PZ z 8. novembra 2018 hodnota všetkého zaisteného metamfetamínu o celkovej hmotnosti 1.196,025 g predstavuje minimálne 71.761,50 eura a hodnota 1 ks tablety MDMA minimálne 10 eur.

Obvinenému D. D. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 4 s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne

podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dobu dva roky. Zároveň mu podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona uložil trest prepadnutia majetku, predovšetkým: osobného motorového vozidla zn. Audi A8 4H/LCDSBQ1/QA8BL002R4H81S57M, evidenčné číslo vozidla W VIN: K čierna metalíza, r. v, 2010 (č. l. 890) a finančných prostriedkov alokovaných na účte S., a. s., W., IBAN: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, stav k 27. septembru 2018 bol 1.162,27 eura (č. l. 1055), vrátane vecí zaistených pre účely trestného konania a to: 149 ks 50 eurových bankoviek, 120 ks 100 eurových bankoviek, 32 ks 200 eurových bankoviek, 1 ks 10 eurovej bankovky, 4 ks 10 eurových bankoviek, 1 ks 5 eurovej bankovky - celkom 25.905 eur; 1 ks igelitový sáčok o rozmeroch 100x160 mm s rýchlouzatváracím systémom, 1 ks striekačka injekčná-zabalená, 1 ks injekčná striekačka odbalená, obe modrej farby na obsah 24 ml látky, kovové závažie valcový tvar o váhe 200 g, kovová lyžička kávová, igelitové vrečko obsahujúce 18 ks igelitových sáčkov s rýchlouzatváracím systémom o rozmeroch 10x15 cm, sklenený pohárík výška 50 cm a priemer 80 cm, digitálna váha, čiernej farby, zn. Salter 1066BKDR15, uniforma kombinéza pracovná letná zelenej farby s nápisom Polícia, polokošeľa čierna s nápisom Polícia; originálne zabalené injekčné striekačky s modrým piestom: 4 ks 10 ml a 10 ks 2 ml, injekčné ihly 72 ks 0,7x30 mm a 100 ks 0,7x35 mm a 19 ks 0,6x25 ml, injekčné striekačky „inzulínky“ zn. BD micro-fine 30 ks (3 balenia po 10 ks); veľké plastové vrečko s uzáverom a nápisom „10x100“ a 10 ks menších plastových vreciek s uzáverom a nápisom „100“ a špagát.

Obvinenému T. W. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na analógiu trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 4 s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Súčasne podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na dobu dva roky. Zároveň mu podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona uložil trest prepadnutia majetku vrátane vecí zaistených pre účely trestného konania: plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 100x165 mm s nápisom „100“, plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 40x80 mm, 2 ks prázdnych zatavených striekačiek, plastové vrečko s uzáverom o rozmeroch 100x165 mm, 1 ks zlomená zatavená striekačka, 10 ks ihliel, 2 ks zatavených striekačiek a malé sáčiky s tlakovým uzáverom, digitálne mikrováhy zn. BEUER, 140 eur v bankovkách: 1 ks 20 eur, 11 ks 10 eur, 2 ks 5 eur - finančné prostriedky uložené na účte štátnej pokladnice vedeného na Krajskej prokuratúre Trenčín; pričom vyššie uvedené veci sa nachádzajú v skladových priestoroch Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, národnej protizločinskej jednotky, expozitúra Západ, Nitra.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) a obvinený T. W. napadli uvedený rozsudok okresného súdu odvolaniami (obaja proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody), ktoré Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 24. apríla 2019, sp. zn. 3To/22/2019, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvinenému T. W. doručené 17. júna 2019 a jeho obhajcovi 3. júla 2019. Obvinený T. W. podal najprv sám dovolanie, ktoré bolo doručené okresnému súdu 12. októbra 2020. K dovolaniu sa následne 10. februára 2021 vyjadril jemu pre dovolacie konanie ustanovený obhajca, a 11. marca 2021 obvinený doplnil dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Dovolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), písm. g), písm. i) a § 374 ods. 3 Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený v zásade namieta nezákonné zloženie senátu odvolacieho súdu, členom ktorého bol i sudca, ktorý sa podieľal na predchádzajúcom rozhodovaní o väzbe, v ktorom vyjadril právny názor na vec a najmä, potvrdil podľa jeho názoru dôvodnosť a zákonnosť samotného trestného stíhania. Následne tento sudca rozhodoval vo veci samej o jeho opravnom prostriedku, v ktorom sa i s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva nemohol javiť ako nezaujatý, keďže bol vo veci činný v rámci rozhodovania odvolacieho súdu vadou nezákonnosti a je dôvod na jeho zrušenie a opätovné prejednanie odvolacím súdom v inom zložení senátom.

Závažnejšieho pochybenia sa ale podľa obvineného súdy oboch stupňov dopustili tým, že pripustili výpoveď agenta na preukázanie skutkového stavu, i keď išlo o dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Zo skutkovej vety stíhaného skutku vyplýva, že agent kontaktoval obvineného z vlastnej iniciatívy, deklarujúc záujem o kúpu psychotropnej látky, pričom už 18. júna 2018 k takémuto predaju v rozsahu 6,86 g došlo, čo ustanovený agent aj riadne zdokumentoval. Je teda podľa neho zrejmé, že už 18. júna 2018 muselo byť policajným orgánom zrejmé, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu a taktiež bolo zrejmé, ktorá osoba ho spáchala. Z ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva povinnosť vyšetrovateľa bez meškania vydať uznesenie o vznesení obvinenia a doručiť ho obvinenému. V ďalšej činnosti agenta, ktorý sám inicioval stretnutie 22. júna 2018 a 27. júna 2018, je podľa obvineného potrebné vidieť prekročenie zákonného rámca činnosti agenta, ktoré vykazuje známky neprípustnej provokácie. Nemožno sa podľa neho vyhnúť záveru, že nezákonné vyčkávanie orgánov činných v trestnom konaní so vznesením obvinenia bolo motivované výlučne snahou o nadkvalifikáciu konania obvineného. Obvinený má za to, že porušením povinnosti vyšetrovateľa vzniknúť obvinenému obvinenie bezprostredne po skutku z 18. júna 2018 došlo porušeniu zákona, v dôsledku čoho sú poznatky získané z činnosti agenta z 22. a 27. júna 2018 nepoužiteľné, pretože boli podľa neho získané v rozpore so zákonom. Obvinený ďalej pritom poukázal na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva o ovocí z otráveného stromu, z ktorej vyplýva, že pokiaľ je dôkaz v trestnom konaní zadovážený v rozpore so zákonom, tak i ďalšie naň nadväzujúce dôkazy sú nezákonné, hoci tieto sami o sebe rozpor so zákonom nevykazujú. Ustanovený agent v rozpore s ust. § 117 ods. 2 Trestného poriadku obvineného navádzal na spáchanie trestného činu, čím podľa obvineného prekročil rozsah svojich zákonných oprávnení. K právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu došlo práve z dôvodu, že do jeho rozsahu sa započítala hodnota psychotropnej látky zaistenej pri skutkoch z 22. a 27. júna 2018. Dodal, že nebyť nedovolennej provokácie zo strany agenta, mohlo by jeho konanie byť kvalifikované len podľa miernejšieho zákonného ustanovenia, konkrétne podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) a písm. d) Trestného zákona, pričom takáto kvalifikácia by mala nesporne odraz vo výške trestu. Na danom dovolaní obvinený zotráva i napriek tomu, že urobil pred okresným súdom vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to s poukazom na jeho právo na spravodlivý proces a na povinnosť súdu vyhodnocovať zákonnosť zadovážených dôkazov i napriek vyhláseniu obvineného o vine.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), písm. g) Trestného poriadku napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil a rovnako, aby zrušil aj napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a aby mu vec vrátil na nové konanie.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že daný dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktorým jediným mohol obvinený legitímne napadnúť obe súdne rozhodnutia ako mimoriadnym opravným prostriedkom (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) bol dovolateľom uvedený výlučne z tohto dôvodu. S dovolacími dôvodmi uvádzanými dovolateľom sa prokurátor nestotožnil. Ďalej uviedol, že k odsúdeniu obvineného došlo po tom, ako tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde urobil po jeho zákonom poučení, vyhlásenie o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, na základe čoho predsedníčka senátu postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku a súčasne poučila obvineného v súlade s § 257 ods. 5 Trestného poriadku v tom smere, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Následne senát súdu uvedené vyhlásenie obvineného (ktorý odpovedal súhlasne „áno“) o uznesení viny v súlade s § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a dokazovanie na hlavnom pojednávaní obmedzil výlučne na dokazovanie v súvislosti s ukladaním trestu, prípadne ochranného opatrenia obvinenému. Dodal, že sa jednalo o dobrovoľné, za plného vedomia vykonané rozhodnutie samotného obvineného. Ďalej prokurátor poznamenal, že z konania na prvostupňovom súde nevyplýva žiadna zmienka o akejkoľvek nelegálnej činnosti použitého agenta vo veci (vystupujúci pod legendou H. O.), ktorý bol v predmetnej trestnej veci použitý výlučne v súlade s ustanovením § 117 ods. 1 Trestného poriadku a nasl. riadil sa pokynmi

svojho operačného dôstojníka, aj pri nákupe a určení množstva pervitínu od obvinených, pričom iniciatívne nevykonával žiadnu činnosť, ktorá by mohla byť považovaná za provokáciu zo strany agenta.

Záverom považoval prokurátor za potrebné uviesť, že skutočnosti namietané obvineným označené ako dovolacie dôvody, už boli predmetom preskúmania a rozhodnutia Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, ktorá podnet obvineného na podanie dovolania 19. septembra 2020 ako nedôvodný odložila. Prokurátor zopakoval, že v danom prípade jediným dovolacím dôvodom by bolo prípadne zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čo v danom prípade zistené nebolo, a ktorú skutočnosť obvinený ani nenapadá vo svojom podnete. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol dovolanie obvineného, podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Herbuláka, nakoľko je podľa prokurátora zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 18. júna 2021 sa obvinený vyjadril k vyjadreniu prokurátora, v ktorom nad rámec už vyššie uvedeného uviedol, že mieru svojej viny nepopiera, iba namietal výšku a prísnosť uloženého trestu. V závere zopakoval, aby dovolací súd akceptoval a uznal skutočnosti a dôvody jeho dovolania a súvisiacich doplnení dovolania, a aby vyjadrenie prokurátora k podanému dovolaniu vyhodnotil ako nesprávne a nereflektujúce vyššie uvedené skutočnosti i dôvody jeho dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Trestného poriadku podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Trestného poriadku môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V prvom rade je potrebné k veci uviesť, že obvinený T. W., ako aj prokurátor podali odvolania proti rozsudku okresného súdu (obaja proti výrokom o uloženom treste odňatia slobody), o ktorých odvolací súd rozhodol tak, že ich ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pričom súčasne sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s tým, že nepreskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku, vzhľadom na učené vyhlásenie obvineného, že je vinný a preskúmal len výrok o treste.

Podané dovolanie obvineného teda fakticky smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu druhého stupňa, ktorý však nezmenil výrok o treste napadnutého rozsudku okresného súdu. Dovolateľ v ňom vecne napáda iba výrok o vine, ktorý urobil prvostupňový súd na základe jeho vyhlásenia o vine a proti ktorému Trestný poriadok v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, nepriznáva obvinenému právo podať odvolanie a nič na tom nemení ani jeho vyjadrenie z posledného podania, že mieru svojej viny nepopiera, iba namietal výšku a prísnosť uloženého trestu. Vychádzajúc z obsahu dovolania je zrejmé, že toto smeruje voči výroku o vine.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku pritom vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol vydaný na základe prijatého vyhlásenia obvineného o vine, možno v rozsahu, v akom bolo toto vyhlásenie prijaté, t. j. proti jeho výroku o vine, podať dovolanie, avšak iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Toto ustanovenie ale zároveň neurčuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené tak urobiť. Pri riešení tejto otázky je preto nutné zohľadniť ďalšie ustanovenia Trestného poriadku upravujúce postup v konaní o dovolaní, najmä ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b) a § 372 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorých vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie iba proti rozhodnutiu súdu druhého stupňa. Teda iba vtedy, ak proti výroku, ktorý napáda dovolaním (v tomto prípade výrok o vine), podal riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté, resp. ak bol takýto výrok druhostupňovým súdom zmenený v jeho neprospech na podklade opravného prostriedku podaného prokurátorom alebo poškodeným. V danom prípade výrok o vine nebol odvolacím súdom preskúmaný, čo jednoznačne vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia súdu druhého stupňa.

V tejto súvislosti najvyšší súd ďalej uvádza, že iba všeobecné zistenie o porušení práva na obhajobu v prípravnom konaní, ktoré ale nemá žiadny materiálny dopad na dôkazy vykonané v súdnom konaní, ktoré boli rozhodujúce na zistenie skutkového stavu, nie je dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine alebo o tom, že nepopiera spáchanie skutku, podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný jeho spáchanie priznal, resp. nepoprel, nevykonáva, a teda medzi prípadným porušením práva na obhajobu v prípravnom konaní a rozhodnutím o vine vydaným na základe takto prijatého vyhlásenia nie je daná príčinná súvislosť. V dovolaní, ktoré možno v tomto prípade podať len z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, tak môže dovolateľ úspešne namietat len chyby, ku ktorým došlo v súdnom konaní, v rámci ktorého obžalovaný predmetné vyhlásenie urobil. Najmä to, že obžalovaný nemal na hlavnom pojednávaní obhajcu, hoci išlo o dôvod povinnej obhajoby, resp. že nebol riadne poučený o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, alebo že pred prijatím takéhoto vyhlásenia súd riadne nezisťoval skutočnosť podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku (pozri Tpj 41/2021-3).

Z predloženého spisového materiálu vzťahujúceho sa k predmetnej veci vyplýva, že obvinený sa osobne zúčastnil hlavného pojednávania konaného 19. februára 2019 (ako aj jeho obhajca) (č. l. 1248), na ktorom bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Na tomto hlavnom pojednávaní obvinený (po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 2 Trestného poriadku o následkoch vyhlásenia v rozsahu ods. 5, ods. 8) urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku (uvedeného v obžalobe), ktorý po kladnom zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku okresný súd prijal (č. l. 1249-1250). Vo vzťahu k výroku o vine tak obvinený v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania ani dovolania; v tomto prípade jedinou oprávnenou osobou na podanie dovolania je minister spravodlivosti, aj to len s možnosťou uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2017).

V závere najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že podané dovolanie nespĺňa ani podmienku uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, keďže obvineným namietané okolnosti, ktoré sú vyššie zrekapitulované, mu totiž boli známe už v pôvodnom konaní, pričom doposiaľ ich vôbec nenamietal (okrem výšky a

príslosti uloženého trestu). Dodávajúc, že obvineným v odvolaní namietaná vada, neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku nie je podľa názoru krajského súdu dôvodná. Keďže, ako odvolací súd zdôraznil, obvinenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, ktorá okolnosť svedčí proti opodstatnenosti záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného T. W. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.